

8° Pièce
INDO-CHINOIS

855

N — V — K

和 女 歌 男

NAM CA, NỮ HOA

HIỆU PHÚC-AN

Số 51 Phố hàng Gai — Hanoi

XUẤT-BẢN VÀ GIỮ BẢN QUYỀN

In lần thứ nhất

Giá 0 \$ 15

1929

IN TẠI NHÀ IN THỰC-NGHIỆP

MAI-DU-LÂN SUCC.

83 Rue du Chanvre

HANOI

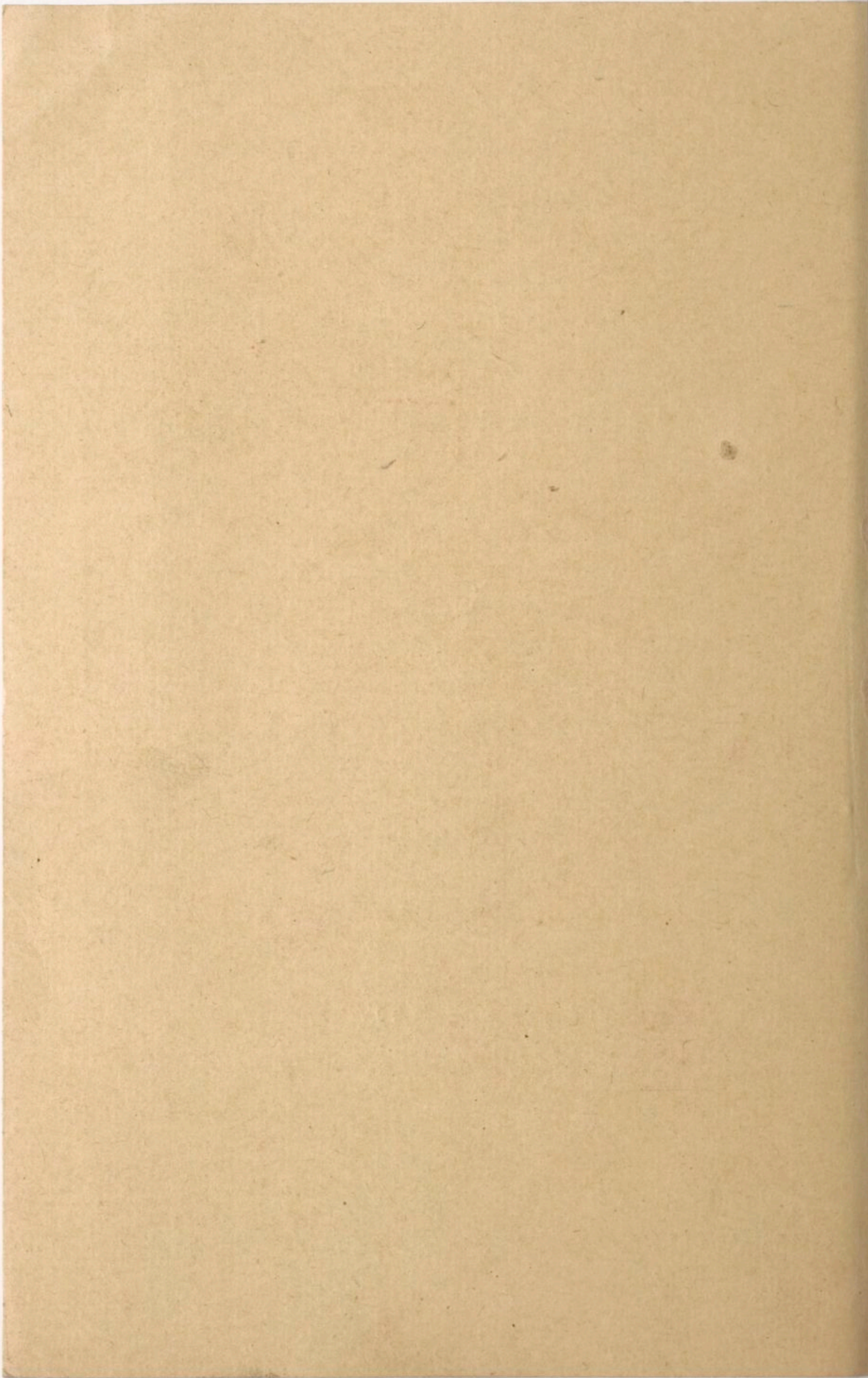

*Depôt légal
certifié usage
conforme 1000 exemplaires.
Hanoi, le 27 Février 1929
Le Gérant: [Signature]*

*Chanson
Parallèle*

*Pièce
8° Indoch
855*

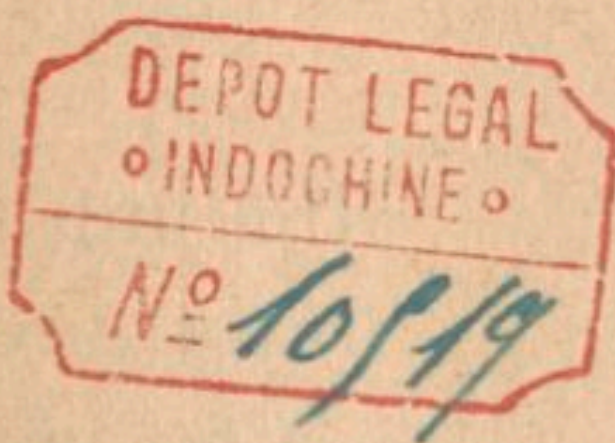
TÌNH TÍNH GIAO CA

TÌNH XUỐNG I

Một yêu tình tính đôi ta.
Hai yêu quế huệ mặn mà tốt tươi,
Ba yêu như nén vàng mười,
Bốn yêu mặt ngọc ngổ người tiên cung.
Năm yêu yêu lạ yêu lòng,
Sáu yêu rồi rít nảo nùng nguyệt hoa.
Bảy yêu yêu thực yêu thà,
Tám yêu đôi lứa chúng ta tự tình.
Chín yêu càng đẹp càng xinh,
Mười yêu gia thiết chỉ mình với ta.

TÌNH HOA II

Em là con gái thứ ba,
Thuận dâu lấy đấy, mẹ cha cũng chiều.
Anh yêu thầy mẹ chả yêu,
Một cây trăm lá em chiều làm sao.
Một yêu yêu rầu thế nào,
Hai yêu giờ cứ xe vào với nhau.
Thấy anh có mấy cây cau,
Cây trước có quả, cây sau có buồng.

Sao anh đi hát đi xuống,
Lấy gì làm lễ tơ hường hồi anh.

TÌNH XUỐNG III

Nhà anh có mấy cây cau,
Cây trước nấp bệ cây sau chưa buông.

Cho nên anh phải đi xuống,
Một nhờ ghi tạc hơn buông cau đông.

Trước kia lạ lạ lũng lũng,
Bây giờ vào hát thật cùng đôi ta.

Đôi bên bác mẹ thời già,
Liệu mà chọn lựa đôi ta sau này.

May mà lại gặp mình đây,
Quạt trâm đã định những ngày còn thơ.

Bấy nay loan đón phượng chờ,
Bâng khuâng giả ngọc thần thơ lòng vàng.

Thuận thời anh sẽ đi sang,
Tiện đây anh nói cho nàng được hay.

TÌNH HỌA IV

Gặp chàng nghĩ cũng là may,
Chẳng người quân tử cũng tay anh tài.

Cho nên muốn kết một hai,
Rầu mơn bìa đá, giám sai tắc vàng.

Nhời em nhủ lại cùng chàng,
Xin đừng giăng gió đá vàng với ai.
Tình này quyết chỉ một hai,
Tình về Tình nói một bài là song.
Rồi ra Tình Tình giao thông,
Bây giờ đôi ngả còn trông một đảng.
Thẹn thùng còn đứng bâng khuâng,
Thời chàng cũng liệu nói năng mấy nhời.

TÌNH XUỐNG V

Ví dù thực có như nhời.
Nhờ tay nguyệt lão xe tôi lấy mình.
Tuổi anh mười tám xuân xanh,
Lửa hương chưa định ba sinh nơi nào.
Thấy nàng là gái má đào,
Cho nên anh muốn tìm vào vấn danh.

TÌNH HỌA V

Ngày ngày ra đứng vườn hoa,
Hỏi thăm anh khóa có nhà hay chẳng.
Anh khóa ơi, em bảo anh rằng,
Học cho chữ nghĩa so bằng anh em.
Mực đen giấy chẳng thử xem,
Văn hay chữ tốt người thêm rị kỳ.

Hết gạo em lại ghình đi,
Hỏi thăm chường học vậy thì nơi nao.
Hỏi thăm đến ngõ em vào.
Tay nâng ghình gạo miệng chào anh chơi.

TÌNH XƯƠNG VII

Lặng nghe anh dặn mấy nhời
Về nhà công việc em thời phải chăm,
Vị bằng gió bắc mưa cầm.
Tảo tần em phải xiêng chăm việc nhà,
Kẻo anh đi học đường xa.
Cây em nuôi bác mẹ già cho chuyên.
Mới là thực gái thuyền duyên,
Những nhời anh dặn phải nên ghi lòng.
Gắng công em giúp đỡ chồng,
Chở về em sẽ quẩy gồng đi buôn.

TÌNH HOA VIII

Đã nói đưa luôn,
Tiền đâu đã nói đưa luôn,
Để em lấy vốn đi buôn phen này.
Tháng năm giờ đã đến đây,
Để em sắp sửa buôn ngay mạn đèo.

Vốn liếng chẳng có là bao.
Xin anh lấy sáu chặm hào mà thôi.
Vợ chồng bàn định song rồi,
Thời anh sớm sửa để tôi xuống tàu.

TÌNH XUỐNG IX

Dù em buôn bán nơi đâu,
Mà em đã vội xuống tàu làm chi.
Thời em cũng nói vân vi,
Để anh giao vốn, quản chi xu hào.
Vốn thời chả có là bao,
Em đừng buôn mận bán đào làm chi.
Nghe nhờ anh nói anh suy,
Thời em sẽ cứ vậy thì buôn than.
Than đen mà lãi vô vàn.
Thời em sẽ cứ buôn than một kỳ,

TÌNH HOA X

Nghe nhờ chàng nói một khi,
Vốn này em cứ vậy thì buôn than.
Vi dù chẳng lãi muôn vàn.
Thời em về mở buôn than thế nào.
Thoạt tiên đi đến đồn Phao,
Đi qua đồn Ngai, lại vào đồn trên,

Mỏ đồng mỏ kẽm ở bên,
Mỏ gang mỏ thiếc ở trên mỏ chì.
Mỏ giàu ở đây em đi,
Kể các thứ mỏ, mỏ chì vui thay.
Mỏ than em lại đến ngay,
Chẳng còn lo lắng đêm ngày làm chi.
Vào lò mặc cả một khi.
Chủ lò mấy nói liệu tùy nèn chẳng.
Chẳng cần mặc cả nói năng,
Bấy giờ em giả uin sẵn hai lò.
Bạn hàng cùng nói nhỏ to,
Hề mà người bán, ta cho xuống thuyền.

TÌNH XUỐNG XI

Thế là dữ nghề thiên nhiên,
Hai thuyền than ấy thì tiền là bao.
Thời em bày rõ tiêu hao,
Nếu mà có thiếu anh chao thêm tiền.
Cũng là buôn bán có duyên,
Thời em sẽ cứ xuống thuyền bán buôn,
Anh còn đi học luôn luôn,
Thời em sẽ cứ bán buôn lấy tiền.
Anh thời giữ nghề bút nghiên,
Để em buôn vãi bán thuyền xem sao.

Rồi ra hai vớ hện vào.
Kể thời đi học người nào đi buôn.

TÍNH HỌA XII

Xin chàng đừng ngại chớ buồn,
Em là phận gái đi buôn một thì.
Nghe nhờ chàng nói một khi,
Thiếp khuyên chàng học vậy thì phải chuyên.
Em thời buôn bán lấy tiền,
Để chàng đi học kiếm tên Tú-Tài.
Thiếp tôi buôn bán phát sai.
Than thời bán hết, lãi hai trăm đồng,
Bây giờ thiếp chẳng nói bông,
Định về mà để nuôi chàng đi thi.
Mồng ba này đã đến kỳ,
Cầu giới khẩn phạt đồ thì trạng nguyên.
Thiếp tôi thu sắp đã yên,
Thời chàng sắm sửa bút nghiên lên đường.

TÍNH XƯƠNG XIII

Mồng ba anh đã vào trường,
Ở nhà em cứ thắp hương khẩn cầu.

Khẩn rằng nhật nguyệt trên đầu,
Phù cho anh được đứng đầu hàng văn.
Ở nhà em chờ bản hoãn,
Nhờ giờ anh đậu hàng văn là mừng.
Bước đi anh cũng đã mừng,
hà vua kéo bằng biết chừng trạng nguyên
Bổ công sớm tối bút nghiên,
Nhờ giờ anh đỗ trạng nguyên khoa này.
Cơ hàn cũng chẳng ai hay,
Ai ngờ anh lại được đầy quan sang.

TÍNH HOA XIV

Ngày nay thiếp cũng mừng chàng,
Bổ công sớm tối sữa sang nuôi thầy.
May mà chàng đỗ khoa này,
Ở nhà sớm tối thiếp này đợi mong.
Thôi thì thiếp cũng mừng lòng,
Bổ công sớm sữa cho chàng đi thi.
Thiếp tôi phận gái nữ nhi,
Ơn chồng lại được vinh qui mấy chồng.

TÍNH XUỐNG XV

Thôi thôi lòng đã biết lòng,
Nuôi chồng lại được nhờ chồng là may.

Thời em thu sếp hôm nay,
Ăn mừng ta được ngày giầy trắng nguyên.
Em vào mở khóa lấy tiền,
Liệu mà mua bán cho nên việc nhà.
Bây giờ mở tiệc xướng ca.
Họ hàng làng nước ắt đà cho vui.
Ăn mừng đến thể mà thôi,
Truyện kia kể lấy anh thời xem sao ?

TÍNH HỌA XVI

Vườn xuân bướm hầy còn dào,
Thấy hoa mà chẳng lối vào tìm hương.
Em nay chẳng phải tầm thường,
Đem mình dài các mà nương tựa chàng.
Từ phen đá biết tuổi vàng,
Tình càng thâm thiết, gia càng chung chính.
Cho nên ngảnh mặt làm thính,
Mặc ai trên ấy tự tình với ai.
Ai về nhẩn nhủ một hai,
Dầu mòn bia đá giám sai tắc lòng.
Oán chỉ những khách tiêu phòng,
Mà sui phận bạc nằm trong má đào.
Em nay ke hết thấp cao,
Anh kể sa mạc làm sao rõ ràng.

TÌNH XUÔNG XVII

Này ai ơi,

Giấc nam kha tỉnh dậy luống mơ màng.

Con vờ kia bao tuổi mà cũng phũ phàng
mấy hội tang thương

Này ai ơi.

Bể đông se cát cái dạ chàng, hồ vè lại bẹp
nhọc can chàng mà cũng không nên.

Này ai ơi,

Ở trên đời còn lắm truyện đảo điên, nó
xanh, nó đỏ, chẳng tìm đen ai vầy vò.

Này ai ơi.

Đặng kia anh trông thấy cái gò,
Đôi ta ra đó ta truyện trò than thở cùng nhau.

Này ai ơi.

Xanh gì một đám cỏ khâu,

Tham đồ danh lợi công hầu còn có ra chi.

Sa mặc anh kể vắn vè,

Quan họ anh hãy kể đi một bài.

TÍNH HỌA XVIII

Chèo lên trái núi Thiên Thai, tình tình, tôi
thấy hai con chim nhạn nó ăn soài trên non.

Giăng bao nhiêu thửa giăng tròn.
Có cây là cây thông bích hầy còn già xanh.
Lần lần gió mát giăng thanh,
Bồng đầu là đầu có khách bên đình sang chơi.
Quan họ em đã kể rồi,
Đò đưa hát xẩm anh thời biết không.

TÌNH XUÔNG XIX

Thu mới sang đông.
Cái tiết mùa hè, thu mới sang đông,
Anh làm con giai bây giờ quân tử cho lòng
chúng em say.
Chứ mấy lâu nay, lòng chúng em tơ tưởng
đêm ngày.
Lấy anh bây giờ anh muốn lấy, sợ nữa mẹ
thầy đuổi ra.
Anh có yêu em giấu cau sang hỏi tận nhà,
để thầy mẹ biết thực là em lấv anh. Đôi vợ
chồng ta ngày nay dan diu đã sắp thành, sắp
thành bây giờ dan diu rắp danh nên vợ chồng.
Em có thực vàng, cho anh thử lửa anh thông
hồng. Phận em là gái, chỉ lấy một chồng mà
thôi. Anh là tài giai, ba chốn là bốn năm nơi.

Em là phận gái như hạt mưa rơi nhỏ thì.
Ta có yêu nhau thời ta quyến giỗ quách nhau
đi. Công cha bây giờ thì nghĩa mẹ, ta thì
cướp không, thế là em mền đức ông chồng.

TÌNH HỌA XX

Thuyền ai thuyền ai đi ngược i i i về xuôi
Ơi cô nàng ơi, i i i, cô về là về Nam-định
i ới i, mà để cho tôi cho tôi về nhờ Ơi cô
nàng sao, ăn nói ồm ờ, thuyền anh thì chật,
i ới i, mà để cô nhờ, cô nhờ làm sao, miệng
anh nói, nhưng tay anh bẻ lái chèo vào.
Dựa chân là chân cho sạch i ới i, mà để
bước vào bước vào trong khoang, chứ thuyền
dọc thời anh dải chiếu ngang Ơi cô nàng
ơi, để anh là anh nắm dũa i i i mà để hai
nàng hai nàng nắm bên. Thằng bé con ơi,
thằng bé con ơi, giải chiếu cho cô mây ngồi
Con giao là giao lá trúc i ới i chìa vôi chìa
vôi tằm giầu,

TÌNH XƯỞNG HỌA TÌNH XXI

Tôi mấy nàng thu sắp đã song,
Như đôi dũa ngọc nằm trong mâm vàng.

Nhưng mà bác mẹ nói ngang.
Cho nên đũa ngọc mâm vàng xa nhau.
Thủy chung trước cũng như sau,
Đường đi lối lại cùng nhau còn dài.
Vì tình đã trót đeo đai,
Cho nên muốn kết một hai mấy mình.
Hay là kén trọn chưa tình,
Thời em cũng nói cho tình được hay.

TÌNH HOA XXII

Tay cầm tấm mía phân ba,
Phần chàng khúc giữa phần ta đôi đầu.
Yêu nhau xin nhớ nhời nhau,
Năm chầy tháng chả bao lâu mà chầy.
Yêu chàng nên phải đến đây,
Chẳng yêu thời chớ cầm tay làm gì,

TÌNH XUỐNG XXIII

Yêu nhau tay lại cầm tay,
Ai đúc nên chẳng, ai day nên tròn.
Cầm tay anh hỏi nước non,
Tay này chồng chữa hay còn làm sao.
Cầm tay hỏi khách má đào,
Tay này chồng chữa, hay nào giá cân.

Cầm tay hỏi khách cổ nhân,
Xem rằng chồng chửa hay cô xuân ở nhà.
Em có yêu anh em ngỏ nhời ra,
Đề anh đi lại giảng hoa chơi bời.

TÌNH HOA XXIV

Người một nơi đi hỏi một nơi,
Mông mênh nào biết bể giời là đâu.
Nên ra tình trước nghĩa sau,
Chẳng nên thì cũng với nhau giao hòa.
Xin chàng hãy bỏ em ra,
Ngày mai em lại đi qua đường này.
Chàng mà cầm mãi lấy tay,
Ngày mai em biết đường này là đâu.
Em xin hỏi lại mấy câu,
Thủy chung như nhất, trước sau một bài.
Thấy anh hay chữ mà lại có tài,
Cho nên em đổ một vài câu chơi.
Em nay chẳng đổ trên giời,
Chẳng đổ dưới đất anh ơi biết chừng.
Vi bằng chẳng biết thì đừng.
Đã biết xin chớ ngập ngừng kể ngay
Trong truyện có bốn câu hay.
Đổ chàng có biết bốn câu hay truyện gì.

Chàng mà giảng được vắn vè,
Thời em kéo nhân vậy thì đeo tay.

TÌNH GIẢNG XXV

Em đổ anh lại giảng ngay,
Bốn câu hay ấy ở nay Phan-Chân.
Em thời chả nghĩ xa gần,
Bấy lâu xem truyện ân cần với ai.
Hay là nhớ trốn chương đài,
Sạ loan mùi cũ hán hải thời xưa.
Hay là nhớ nổi mây mưa,
Ước ao nghĩa phượng, đợi chờ bạn loan.
Hay là tiếc thừa hồng nhan,
Sợ phai lá thắm, sợ tàn nhị hoa.
Hay là khổ hạnh tương cà,
Hư thân mâm ngọc đĩa ngà bấy nay.
Thế là giảng bốn câu hay,
Nhân đâu thời để đeo tay bây giờ.

TỨC CẢNH

Ngày xuân thánh thót én đưa thoi,
Ngắm cảnh giang sơn bật nức cười.
Pháo nổ đi dưng ran mặt đất,
Nêu cao ngất ngưỡng vót lưng giòi.

Cụ già mừng thọ ăn ra phá,
Gái trẻ đua xuân mặc rối bời.
Cái cuộc vui trung trong cả nước,
Tha hồ chuốc chén rượu đầy vơi.

CHUNG

